

สภายติธรรมแห่งสากล

18 มกราคม 2562

ชาวบาไฮทั่วโลก

เพื่อนที่รักยิ่ง

1. ครึ่งศตวรรษภายหลังจากที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงร้องเรียกบรรดากษัตริย์และผู้ปกครองประเทศทั้งหลายให้ประนีประนอมกันและทรงบัญชาให้พวกเขาสถาปนาสันติภาพขึ้นบนโลก บรรดาผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของยุคนั้นกลับกระโจนพรวดลงไปสู่สงคราม สงครามครั้งนั้นนับว่าเป็นความขัดแย้งครั้งแรกที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสงครามโลก และเป็นสงครามที่ถูกจดจำในฐานะของมหาอัคคีภัยในระดับความรุนแรงอันน่าสะพรึงกลัว ความโหดร้ายและความใหญ่หลวงอย่างไม่เคยมีมาก่อนของการหลั่งเลือดในครั้งนั้นได้สร้างรอยแผลเป็นให้กับความตระหนักของคนทุกรุ่นที่สืบทอดกันต่อมาจากนั้น แต่กระนั้น จากซากปรักหักพังและความทนทุกข์ทรมานความเป็นไปได้ต่างๆ ได้เบ่งบานขึ้นสำหรับระบบใหม่เพื่อที่จะนำเสถียรภาพมาให้กับโลก นั่นคือการประชุมสันติภาพแห่งปารีส ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อหนึ่งร้อยปีที่แล้วในวันเดียวกันนี้ ในเวลาหลายปีต่อจากนั้นแม้จะมีวิกฤตการณ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเกิดขึ้นกับกิจการของนานาชาติ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิกก็สามารถสังเกตเห็นถึงความเจริญก้าวหน้า แม้ว่าจะเป็นการเจริญก้าวหน้าของพลังที่ไม่สม่ำเสมอเพียงใดก็ตาม พลังทั้งหลายเหล่านั้นได้ขับเคลื่อนให้มนุษยชาติมุ่งไปสู่ยุคสันติภาพซึ่งไม่เพียงแต่เป็นสันติภาพที่กำจัดความขัดแย้งซึ่งมีการใช้อาวุธออกไปแต่เป็นสภาวะการดำรงอยู่ร่วมกันที่แสดงปรากฏถึงความสามัคคี อย่างไรก็ตามการเดินทางนี้ยังคงเป็นการเดินทางอันยาวนานและเดินทางไปอย่างไม่สม่ำเสมอ เราพบว่าขณะนี้เป็นเวลาอันเหมาะสมที่จะไตร่ตรองเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าที่เกิดขึ้นบนเส้นทางของการเดินทางดังกล่าว ซึ่งเป็นความท้าทายร่วมสมัยเกี่ยวกับสันติภาพและการมีส่วนร่วมสนับสนุนต่อการบรรลุถึงสันติภาพที่บาไฮทั้งหลายได้รับการร้องเรียกให้ลงมือกระทำ

2. ได้มีช่วงเวลาอันมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างน้อยสามครั้งในช่วงหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมาที่ดูเหมือนว่ามนุษยชาติกำลังจะบรรลุสู่สันติภาพอันยั่งยืนอย่างจับต้องได้จริงๆ ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นไปตามที่คาดไว้อยู่เสมอมาเพราะความอ่อนแอบางประการ ที่มนุษยชาติไม่สามารถเอาชนะได้ ช่วงเวลาช่วงแรกเป็นผลจากการประชุมที่ปารีส ซึ่งก็คือการสถาปนาสันนิบาตชาติขึ้นมา อันเป็นองค์กรที่ผู้ก่อตั้งเจตนาจะให้รับประกันสันติภาพในระดับนานาชาติ นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่องค์กรนี้เป็นหนทางซึ่งเอื้อให้ระบบของความมีสวัสดิภาพร่วมกันที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกำหนดไว้ให้แก่บรรดาผู้ปกครองชาติทั้งหลายของโลกนั้น "ได้ถูกนำมาพิจารณา

อภิปราย และทดลองใช้กันอย่างจริงจัง” แต่ในที่สุดแล้วข้อตกลงสันติภาพที่ทำให้สงครามสิ้นสุดลงก็กลับมีข้อบกพร่องอย่างเป็นอันตรายขั้นสาหัส และสันนิบาตชาติก็ไม่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งเป็นสงครามที่นักประวัติศาสตร์พิจารณาว่าเป็นความขัดแย้งที่มีอันตรายต่อชีวิตมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ เช่นเดียวกับที่ก้าวแรกของการมุ่งสู่สันติภาพโลกตามมาหลังจากช่วงเวลาของความขัดแย้งอันน่าตกใจ ช่วงเวลาอันสำคัญทางประวัติศาสตร์ช่วงที่สองก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน เมื่อองค์การสหประชาชาติได้ถูกก่อตั้งขึ้นจากเป้าหมายของสันนิบาตชาติ ระบบของสถาบันทางด้านเศรษฐกิจนานาชาติได้ก่อกำเนิดขึ้นและความเจริญก้าวหน้าอย่างเป็นประวัติการณ์ต่างๆ ก็ได้เกิดขึ้น ในด้านที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและกฎหมายระหว่างประเทศ ในลักษณะของการเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว ดินแดนที่เป็นเขตปกครองทั้งหลายภายใต้การปกครองแบบอาณานิคมกลายเป็นประชาชาติที่เป็นอิสระและการจัดระบบสำหรับความร่วมมือกันในระดับภูมิภาคก็เจริญงอกงามขึ้นอย่างมากมาย ทั้งในลักษณะของขอบข่ายอันกว้างขวางและความเฉาะเจาะจงลงลึกในด้านต่างๆ อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาหลายทศวรรษหลังสงครามก็ยังมีลักษณะเด่นของบรรยากาศแห่งความวิตกกังวล และบ่อยครั้งมีบรรยากาศของการเป็นศัตรูกันอย่างเปิดเผยระหว่างกลุ่มอำนาจสองขั้วใหญ่ของโลก ตามที่เป็นที่รู้จักกันดีในชื่อของสงครามเย็น สงครามนี้ได้ทะลักออกไปสู่สงครามครั้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงหลายครั้งในหลายภูมิภาคของโลกและนำพามนุษยชาติเข้าไปใกล้ความขัดแย้งอย่างเสี่ยงภัยซึ่งเกือบจะเกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ การสิ้นสุดลงของสงครามเย็นอย่างสันติในช่วงปลายศตวรรษที่ยี่สิบนับเป็นโอกาสของความโล่งใจที่ก่อให้เกิดการเรียกร้องอย่างชัดเจนให้มีการสถาปนาระบบโลกใหม่ขึ้นมา นับเป็นช่วงเวลาประวัติศาสตร์ครั้งที่สามที่สันติภาพสากลนั้นดูเหมือนจะอยู่ใกล้แค่เอื้อม ความพยายามที่จะทำให้เกิดระบบใหม่ต่างๆ ขึ้นมาสำหรับการประสานงานในระดับนานาชาติและสร้างความแข็งแกร่งให้กับระบบที่มีอยู่แล้วนั้น ได้รับการผลักดันอย่างมากในลักษณะของชุดการประชุมสัมมนาในระดับโลกซึ่งจัดขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ ในหัวข้อต่างๆ ที่มีความสำคัญต่ออนาคตของมนุษยชาติ โอกาสใหม่ๆ สำหรับความเห็นพ้องต้องกันปรากฏขึ้นมา และเจตนารมณ์ของการร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันซึ่งขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าทั้งหลายก็ถูกแสดงออกมาในลักษณะของบทบัญญัติหรือกฎบัตรต่างๆ ที่ให้อำนาจแก่สถาบันในระดับนานาชาติเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารความยุติธรรม กระบวนการปรึกษาหารือร่วมกันอย่างมีจุดประสงค์นี้บรรลุจุดสูงสุด ณ ช่วงเวลาของการเข้าสู่ศตวรรษใหม่ในการประชุมประชาคมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งเป็นการประชุมกันของบรรดาผู้แทนจากองค์การภาคเอกชนนับพันแห่งซึ่งมาจากร้อยกว่าประเทศ งานประชุมนี้ตามมาด้วยการประชุมสุดยอดสหประชาชาติ นับเป็นการชุมนุมที่ไม่มีมีการชุมนุมอื่นใดเทียบเท่าของผู้นำชาติต่างๆ ซึ่งนำไปสู่ข้อตกลงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านต่างๆ ที่เป็นตัวแทนของความทะเยอทะยานร่วมกันของมนุษยชาติ ดังที่มีชื่อเรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาสหประชาชาติ เป้าหมายเหล่านี้ได้กลายเป็นประเด็นสำคัญในการรวมตัวเพื่อลงมือดำเนินการร่วมกันในเวลาหลายปีต่อมา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีข้อจำกัดและจุดบกพร่องหลายอย่าง รวมทั้งความขัดแย้งอันน่าสะพรึงกลัวซึ่งยังคงเผยโฉมขึ้นมาอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาเดียวกันนี้ ความก้าวหน้าอันหลากหลายเหล่านี้ก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของความตระหนักในวิสัยทัศน์ระดับโลกของมนุษยชาติทุกเผ่าพันธุ์ การเพิ่มขึ้นมาอย่างกว้างขวางแม้จะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปแต่ไม่ย่อท้อ และการได้รับพลังดึงดูดของพวกเขาไปสู่ความยุติธรรมในระดับสากล สู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สู่ความร่วมมือกัน สู่ความเห็นอกเห็นใจกัน และสู่ความเสมอภาค

3. ในขณะที่ศตวรรษนี้เริ่มต้นขึ้น ความท้าทายใหม่ๆ ก็เริ่มปรากฏตัวออกมา เมื่อเวลาผ่านไปความท้าทายเหล่านี้ได้ทวีความเข้มข้นขึ้นจนนำไปสู่ภาวะถดถอยที่ห่างไกลออกไปจากก้าวขาเพื่อไปข้างหน้าอันมีความหวังซึ่งศตวรรษก่อนหน้านั้นได้เฉียดกรายเข้าใกล้ ปัจจุบันกระแสที่โดดเด่นมากมายในวงสังคมทุกแห่งหนกำลังผลักดันผู้คนทั้งหลายออกจากกัน ไม่ใช่ดึงพวกเขาเข้าหากัน ในขณะที่ความยากจนของโลกในรูปแบบที่รุนแรงที่สุดได้ลดน้อยลงไปแล้ว ระบบการเมืองและเศรษฐกิจทั้งหลายได้ช่วยสร้างความมั่งคั่งให้กับกลุ่มคนเล็กๆ ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันหลายกลุ่มในระดับของความร่ำรวยมหาศาลมากขึ้น—ซึ่งเป็นสภาวะที่เติมเชื้อไฟให้กับความไม่มีเสถียรภาพขั้นพื้นฐานในกิจการด้านต่างๆ ของโลก การมีปฏิสัมพันธ์ของพลโลกแต่ละบุคคล ของสถาบันที่มีอำนาจปกครองทั้งหลาย และของสังคมในภาพรวมมักเต็มไปด้วยปัญหาในขณะที่บรรดาผู้ถกเถียงกันเพื่อความเป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นแสดงออกถึงความไม่ยอมประนีประนอมกันในทางความคิดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ความเคร่งครัดในการยึดติดกับกฎดั้งเดิมทางศาสนา กำลังสร้างความบิดเบี้ยวให้กับลักษณะของชุมชนต่างๆ หรือแม้กระทั่งลักษณะของประเทศ ความล้มเหลวขององค์กรและสถาบันในสังคมจำนวนมากมาได้นำไปสู่ความเสื่อมถอยลงของความเชื่อถือจากสาธารณชนอย่างเป็นที่น่าเข้าใจได้ แต่ความล้มเหลวนี้กลับถูกตัดขวางประโยชน์อย่างเป็นระบบโดยกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่คอยแสวงหาหนทางเพื่อป้อนทำลายความน่าเชื่อถือของแหล่งกำเนิดแห่งความรู้ทั้งหมด หลักการทางจริยธรรมร่วมกันบางประการที่ดูเหมือนว่าจะได้รับความนิยมนั้นเรื่อยๆ ในช่วงเริ่มต้นของศตวรรษนี้ถูกกร่อนทำลายลง ซึ่งเป็นการคุกคามต่อความเห็นพ้องร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งถูกและสิ่งผิดในเรื่องทั่วไป และได้เข้าครอบงำความโน้มเอียงทางด้านความใฝ่ต่ำที่สุดของมนุษยชาติเอาไว้จนประสบความสำเร็จในแวดวงต่างๆ และเจตจำนงที่จะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการร่วมกันของนานาชาติ ซึ่งเมื่อยี่สิบปีที่แล้วถือเป็นแนวทางอันทรงพลังด้านความคิดในหมู่ผู้นำของโลกนั้น ก็ได้ถูกข่มขู่โดยการโจมตีของพลังที่คืนชีพขึ้นมาใหม่ของการเหยียดชนชาติชาตินิยม และความนิยมการแบ่งพวกแบ่งฝ่าย

4. ดั่งนี้เองที่พลังทั้งหลายของการแตกสลายนั้นรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนและเข้ายึดพื้นที่ แต่ช่างเถิด การสร้างเอกภาพของมนุษยชาตินั้นก็มิอาจถูกหยุดยั้งได้โดยพลังของมนุษย์ผู้ใด; คำสัญญาของพระศาสดาตั้งแต่โบราณกาลและโดยพระผู้ทรง

ก่อตั้งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ทรงเป็นพยานต่อสวรรค์ข้อนี้ แต่กระนั้น เส้นทางที่มนุษยชาติเลือกเพื่อบรรลุสู่จุดหมายปลายทางตามโชคชะตาของตนนั้นอาจคาดเคี้ยวความอลเวงที่ก่อขึ้นมาโดยประชาชนชาวโลกซึ่งกำลังต่อสู้กันอยู่ คุกคามที่จะกลบเสียงของบรรดาผู้มีความคิดอันประเสริฐในทุกวงสังคมซึ่งร้องเรียกการยุติลงของความขัดแย้งและการต่อสู้ดิ้นรน ตรานานเท่าที่เสียงร้องเรียกเหล่านี้ยังไม่ได้รับความสนใจ จึงไม่มีต้องสงสัยเลยว่าสภาวะของความไร้ระเบียบและความสับสนของโลกในปัจจุบันจะไม่เลวร้ายลง—อาจเป็นไปได้ว่าผลที่จะตามมาเต็มไปด้วยหายนะ—จนกว่ามนุษยชาติจะผ่านบทเรียนและหลาบจำแล้วเขาจะเห็นสมควรที่จะเลือกก้าวอย่างอันสำคัญ ซึ่งบางทีในครั้งนี้อาจจะเป็นก้าวอย่างอันเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ เพื่อก้าวไปสู่สันติภาพอันยั่งยืน

*

5. สันติภาพสากลเป็นจุดหมายปลายทางที่มนุษยชาติได้เคลื่อนตัวเข้าไปหาตลอดยุคสมัยทั้งหลายภายใต้อำนาจโน้มน้าวใจของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าที่พระผู้สร้างได้ทรงเปิดเผยให้แก่สรรพสิ่งสร้างสรรค์ของพระองค์อย่างต่อเนื่อง ท่านโชกิ เอฟเฟนดีได้อธิบายเกี่ยวกับความก้าวหน้าของมนุษยชาติไปสู่ระยะใหม่ของวิถีชีวิตร่วมกันระดับโลก โดยใช้คำว่าวิวัฒนาการทางสังคม เป็น "วิวัฒนาการที่ได้มีจุดเริ่มต้นแรกสุดอยู่ในการเกิดขึ้นมาของชีวิตครอบครัว แล้วมีพัฒนาการต่อไปสู่การบรรลุความเป็นปึกแผ่นของเผ่าพันธุ์ ซึ่งนำไปสู่การก่อตั้งขึ้นมาของนครรัฐ และขยายตัวออกไปในเวลาต่อมาสู่การจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการของประชาชาติที่เป็นอิสระและมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง" ขณะนี้ด้วยการเสด็จมาของพระบาฮาอุลลาห์ มนุษยชาติยืนอยู่ ณ ธรณีประตูของความมีวุฒิภาวะ ความสามัคคีของโลกเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในที่สุด ระบบของโลกที่สานสามัคคีประชาชาติทั้งหลายด้วยความเห็นพ้องกันของมนุษยชาตินั้นเป็นการสนองตอบเดียวที่เพียงพอแก่พลังป้อนทำลายทั้งหลายที่คุกคามโลกอยู่

6. อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความสามัคคีของโลกจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่ความสามัคคีนี้จะไม่สามารถเป็นสิ่งที่บรรลุได้ในท้ายสุดหากปราศจากซึ่งการยอมรับอย่างไร้ข้อสงสัยในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ดังที่อธิบายไว้โดยท่านศาสนภีบาลว่าเป็น "แกนหมุนอันมีค่าสอนทั้งหมดของพระบาฮาอุลลาห์โคจรอยู่โดยรอบ" ช่างเป็นความหยิ่งรู้และความไพเราะเพียงใดที่ท่านได้อรรถาธิบายเกี่ยวกับความหมายโดยนัยอันกว้างขวางของหลักความเชื่ออันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งนี้ ท่านมองเห็นอย่างชัดเจนว่าในท่ามกลางความปั่นป่วนของกิจการของโลกนั้น สภาพการดำรงอยู่อย่างแท้จริงที่มนุษยชาติต้องเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นจะต้องเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับระบบใหม่ ขอบข่ายอันใหญ่โตมโหฬารของความสัมพันธ์ระหว่างประชาชาติทั้งหลาย—และภายในประชาชาตินั้นๆ—ทั้งหมดจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาใหม่โดยคำนึงถึงหลักความเชื่อนี้

7. ไม่ช้าก็เร็ว การทำให้วิสัยทัศน์ดังกล่าวเป็นจริงขึ้นมาจำเป็นต้องมีการกระทำอันกล้าหาญอย่างเป็นประวัติกาลในความเป็นรัฐบุรุษจากบรรดาผู้นำทั้งหลายของโลก อนิจจา เจตจำนงที่จะพยายามให้เกิดการกระทำอันกล้าหาญนี้ยังคงเป็นสิ่งที่ขาดแคลนอยู่ มนุษยชาติถูกยึดติดไว้โดยวิฤติของอัตลักษณ์ โดยที่ผู้คนและกลุ่มคนอันหลากหลายต่างดิ้นรนที่จะให้คำจำกัดความแก่ตนเองและจุดยืนของพวกเขาในโลกนี้ รวมไปถึงวิธีการที่พวกเขาควรปฏิบัติตน ในลักษณะที่ปราศจากซึ่งวิสัยทัศน์ของการมีอัตลักษณ์และจุดประสงค์ร่วมกัน พวกเขาจึงติดกับอยู่ในคตินิยมต่างๆ ของการแข่งขันและช่วงชิงอำนาจกัน การให้คำจำกัดความแก่อัตลักษณ์ของคำว่า "พวกเรา" และ "พวกเขา" ของกลุ่มต่างๆ แปรเปลี่ยนไปเหมือนจะมีอย่างนับครั้งไม่ถ้วน และการให้คำจำกัดความนี้มีลักษณะที่ยิ่งแคบลงกว่าเดิมมากขึ้นเรื่อยๆ และแตกต่างกันอย่างมากภายในแต่ละกลุ่ม เมื่อเวลาผ่านไปการแยกย่อยออกไปเป็นหลายกลุ่มที่มีความสนใจคนละแนวทางกันนี้ได้สร้างความอ่อนแอให้กับการทำงานร่วมกันของสังคมนั่นเอง แนวความคิดที่เน้นการแข่งขันกันเกี่ยวกับความเป็นเอกของประชาชนเฉพาะกลุ่มได้แพร่ออกไปจนกลายเป็นการมองข้ามความจริงที่ว่ามนุษยชาตินั้นอยู่ในการเดินทางร่วมกัน ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเดินทางนั้น จงพิจารณาดูว่า แนวความคิดแบบแยกส่วนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของมนุษย์นั้นแตกต่างออกไปจากแนวความคิดที่ก่อเกิดขึ้นมาจากการยอมรับในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติมากมายอย่างถึงรากถึงโคนเพียงใด ในมุมมองที่ยอมรับความเป็นอันหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาตินี้ ความหลากหลายที่เป็นลักษณะเฉพาะของครอบครัวมนุษยชาตินั้นมอบความอุดมสมบูรณ์ให้กับมนุษยชาติ ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ห่างไกลกันอย่างมากจากการปฏิเสธความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ความสามัคคีหรือเอกภาพในทัศนะของบาไฮแล้วประกอบด้วยแนวความคิดอันจำเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับความหลากหลาย ซึ่งทำให้แนวความคิดนี้แตกต่างไปจากความเป็นรูปแบบเดียวกัน ความสามัคคีของโลกจะสามารถถูกทำให้เป็นจริงขึ้นมาได้ และการแสดงออกอย่างไร้ขีดจำกัดของความหลากหลายของมนุษย์จะบรรลุความสมบูรณ์ขั้นสูงสุดได้ ก็โดยอาศัยความรักสำหรับทุกๆ คนและโดยการให้ความสำคัญแก่ความจงรักภักดีต่อสิ่งอื่นๆ ทั้งหลายในลำดับรองลงมาเพื่อเห็นแก่ประโยชน์สูงสุดของมนุษยชาติ

8. การอุปถัมภ์คำชูความสามัคคีโดยการสร้างความกลมกลืนให้กับองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงทั้งหลาย และการบำรุงเลี้ยงความรักอย่างไม่เห็นแก่ตัวที่มีต่อมนุษยชาติขึ้นในหัวใจทุกดวงเป็นภารกิจของศาสนา ความเป็นไปได้อย่างมากที่จะปลูกฝังมิตรภาพและความกลมเกลียวกันนั้นเปิดออกสำหรับผู้นำศาสนาทั้งหลาย แต่ผู้นำเหล่านี้เองก็สามารถที่จะปลูกปั้นความรุนแรงขึ้นมาได้โดยการใช้อิทธิพลของพวกเขาเติมเชื้อให้กับเปลวเพลิงแห่งความคลั่งศาสนาและอคติ ในธรรมลิขิตเกี่ยวกับศาสนา ถ้อยพระวณะของพระบาฮาอูลลาห์นั้นหนักแน่น พระองค์ทรงเตือนว่า "จงอย่าให้ศาสนาเป็นสาเหตุของความไม่ลงรอยและการต่อสู้กัน" สันติภาพ

“สำหรับทุกคนที่อาศัยอยู่บนโลก” เป็นหนึ่งใน “หลักคำสอนและบัญญัติทั้งหลายของ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

9. หัวใจที่โอบรับความรักเพื่อมนุษยชาติทั้งหมดย่อมจะรู้สึกเจ็บปวดอย่างแน่นอน เมื่อเผชิญหน้ากับความทุกข์ทรมานที่ผู้คนจำนวนมากมายเหลือเกินกำลังทนรับอยู่ ด้วยเหตุที่มาจากความแตกสามัคคี แต่มิตรสหายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่สามารถปิดกั้นตนเองออกจากความสับสนวุ่นวายที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ของสังคมที่รายล้อมพวกเขาอยู่ ในขณะที่เดียวกันพวกเขาจะต้องปกป้องตนเองด้วยเช่นกันจากการเข้าไปพัวพันอยู่ในความขัดแย้งของสังคมนั้นหรือติดกักอยู่ในกลวิธีทั้งหลายอันเป็นอุปสรรคซึ่งมาจากความขัดแย้งนั้น ไม่ว่าจะสภาพการณ์จะเลวร้ายเพียงใดในช่วงเวลาใดก็ตาม และไม่ว่าภาพที่มองเห็นอยู่เบื้องหน้าสำหรับการนำมาซึ่งความสามัคคีจะแลดูน่าห่อเหี่ยวใจเพียงใดก็ตาม ก็ไม่มีสาเหตุใดที่จะทำให้เกิดความสิ้นหวัง สภาวะอันน่าวิตกกังวลของโลกมีแต่จะช่วยกระตุ้นเราให้เราเพิ่มทวีคูณความผูกมัดตนเองของเราต่อการกระทำอันสร้างสรรค์เท่านั้น พระบาทอาอูลลาห์ทรงเตือนว่า “วันเวลาเหล่านี้มิใช่วันแห่งความเจริญรุ่งเรืองและชัยชนะ มนุษยชาติทั้งหมดอยู่ในกำมือของความเจ็บป่วยนานาชนิด ดังนั้น จงมานะพยายามที่จะรักษาชีวิตของมนุษยชาติเอาไว้โดยอาศัยยาที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งหัตถ์อันทรงอำนาจของนายแพทย์สวรรค์ผู้ไม่มีวันผิดพลาดได้จัดเตรียมเอาไว้ให้”

*

10. การสถาปนาสันติภาพเป็นหน้าที่ซึ่งมนุษยชาติทั้งหมดถูกเรียกตัวให้เข้าปฏิบัติการ ความรับผิดชอบที่บาไฮแบกรับเพื่อให้การช่วยเหลือแก่กระบวนการนี้จะวิวัฒนาการไปเมื่อเวลาผ่านไป แต่พวกเขาไม่เคยเป็นเพียงแค่ผู้ชมเท่านั้น—พวกเขามอบส่วนของตนในการช่วยเหลือต่อปฏิบัติการของพลังทั้งหลายซึ่งนำพามนุษยชาติไปสู่ความสามัคคี พวกเขาได้รับการร้องเรียกให้ทำหน้าที่เป็นผงฟูให้กับโลกนี้ จงพิจารณาถ้อยพระวาทะของพระบาทอาอูลลาห์ที่ว่า:

จงนำตนเองเข้าดำเนินการในการส่งเสริมความผาสุกและความสงบสุขของบุตรหลานของมนุษย์ จงมุ่งความคิดและความตั้งใจของเจ้าไปสู่การให้การศึกษแก่ประชาชนและพี่น้องชาวโลก เชื่อว่าบางทีความไม่ลงรอยทั้งหลายซึ่งแบ่งแยกพวกเขาออกจากกันจะถูกขจัดออกไปจากโลกนี้ โดยอาศัยพลังอำนาจของพระนามอันยิ่งใหญ่ที่สุด และมนุษยชาติทั้งหมดจะกลายเป็นผู้ค้ำจุนของระบบหนึ่งเดียวกัน และเป็นประชากรของนครหนึ่งเดียวกัน

11. พระอับดุลบาฮาทรงเน้นย้ำด้วยเช่นกันเกี่ยวกับความสำคัญของการมีส่วนร่วมสนับสนุนที่บาไฮได้ถูกเรียกตัวให้ลงมือกระทำเพื่อการสถาปนาสันติภาพของโลก

.....สันติภาพต้องได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นลำดับแรกในท่ามกลางบุคคล
ทั้งหลาย จนกระทั่งสันติภาพนั้นนำไปสู่สันติภาพระหว่างประชาชาติในที่สุด
เพราะฉะนั้น พวกท่าน บาไฮทั้งหลาย โดยอาศัยพลังอำนาจของพระวาระ
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จงพยายามด้วยพลังกำลังทั้งหมดของพวกท่านเพื่อ
สร้างสรรค์ความรักอันแท้จริง การผูกพันร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันในทางธรรม
และพันธะอันคงทนยืนนานทั้งหลายระหว่างบุคคล นี่คือการกิจของพวกท่าน

12. "สัญญาแห่งสันติภาพ" ซึ่งเป็นสารที่เราเขียนถึงประชาชนชาวโลกในปี พ.ศ.
2528 (ค.ศ. 1985) นั้น ได้แถลงถึงมุมมองของบาไฮเกี่ยวกับสภาพของโลกและ
เงื่อนไขจำเป็นที่ต้องมีก่อนอย่างอื่นสำหรับสันติภาพสากล สารฉบับนี้ยังนำเสนอ
ชุมชนบาไฮในระดับโลกให้เป็นแบบจำลองเพื่อการศึกษาที่จะสามารถเสริมความ
แข็งแกร่งให้กับความหวังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะผสมรวมมนุษยชาติเข้าด้วยกัน
ในเวลาหลายปีนับแต่นั้นมา สาวกของพระบาฮาอุลลาห์ได้ปรับแต่งแบบจำลองนี้
อย่างอดทนและทำงานร่วมกับผู้อื่นรอบๆ ตัวพวกเขา เพื่อสร้างและขยายระบบของ
การจัดการอย่างเป็นระบบทางสังคมขึ้นบนพื้นฐานของคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์
พวกเขากำลังเรียนรู้ที่จะบำรุงเลี้ยงชุมชนทั้งหลายซึ่งเป็นรูปธรรมของเงื่อนไขจำเป็น
ที่ต้องมีก่อนทั้งหลายของสันติภาพ ซึ่งเราได้ระบุไว้ในปี พ.ศ. 2528 (ค.ศ. 1985)
พวกเขาปลูกฝังสภาพแวดล้อมซึ่งเด็กๆ สามารถได้รับการเลี้ยงดูอย่างไม่มีมลทิน
ของรูปแบบใดก็ตามของอคติทางเชื้อชาติ ประเทศ หรือศาสนา พวกเขาปกป้อง
ความเท่าเทียมกันอย่างเต็มขั้นของสตรีกับบุรุษในทุกกิจการของชุมชน โครงการ
เพื่อการศึกษาทั้งหลายของพวกเขาซึ่งมีผลที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและ
ครอบคลุมทั้งแง่มุมทางด้านวัตถุและด้านจิตวิญญาณของการดำเนินชีวิตนั้นให้การ
ต้อนรับแก่ทุกคนซึ่งปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมสนับสนุนต่อความเจริญรุ่งเรืองของ
ชุมชน ในการเคลื่อนไหวต่างๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม เราจะสามารถเห็นได้
ถึงความปรารถนาของพวกเขาที่จะเยียวยาความเจ็บป่วยจำนวนนับไม่ถ้วนซึ่งรุมเร้า
มนุษยชาติอยู่ และความปรารถนาที่จะเสริมความสามารถให้กับบุคคลแต่ละคนให้
กลายเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างโลกใหม่ โดยการได้รับแรงบันดาลใจจาก
แนวความคิดเกี่ยวกับ มัชเรกล อัศคาร์พวกเขาจึงเชิญให้ศาสนิกชนของทุกศาสนา
รวมทั้งผู้ไม่มีศาสนา เข้าร่วมในกิจกรรมการชุมนุมเพื่อการอธิษฐาน เยาวชนผู้ซึ่ง
โดดเด่นด้วยความผูกมัดตนต่อสังคม อันเป็นความผูกมัดตนที่ก่อตั้งบนรากฐานของ
สันติภาพและความยุติธรรม กำลังมีอยู่อยู่อยู่กับเพื่อนพ้องที่มีแนวความคิดแบบ
เดียวกันในงานของการสร้างชุมชนขึ้นบนรากฐานนี้ ในสถาบันของธรรมสภา
ท้องถิ่น จะเห็นได้ถึงอำนาจบังคับบัญชาทางธรรมและความสามารถด้านการบริหาร
ที่จะปกครองด้วยดวงจิตของการรับใช้ ที่จะขจัดความขัดแย้ง และที่จะสร้างความ
สามัคคี กระบวนการในการเลือกตั้งซึ่งธรรมสภาเหล่านี้ก่อตั้งขึ้นนั้นเป็นการ
แสดงออกถึงสันติภาพซึ่งขัดแย้งกันกับการพุดวิจารย์กันอย่างรุนแรงหรือแม้กระทั่ง
การใช้ความรุนแรงที่มักเกิดขึ้นร่วมกับการเลือกตั้งที่ทำกันอยู่ในสังคมวงกว้าง สิ่งนี้

แฝงเร้นอยู่ในทุกมิติทั้งหมดเหล่านี้ของชุมชนซึ่งเปิดกว้างและกำลังขยายตัวอยู่นี้ คือ ความตระหนักรู้ขั้นพื้นฐานที่ว่ามนุษยชาติทั้งหมดเป็นบุตรหลานของพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียวกัน

13. มิตรสหายทั้งหลายกำลังพัฒนาความสามารถด้วยเช่นกันที่จะเชิญชวนให้บรรดาผู้อยู่รายล้อมพวกเขา โดยไม่คำนึงถึงความเชื่อ วัฒนธรรม ชนชั้น หรือ เผ่าพันธุ์ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนทนา เกี่ยวกับวิธีการเพื่อนำมาซึ่งความผาสุกทางจิตวิญญาณและทางวัตถุ โดยอาศัยการนำเอาคำสอนจากสวรรค์มาลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ผลอันเป็นที่น่าพอใจความสามารถที่เพิ่มพูนขึ้นนี้คือความสามารถที่เพิ่มขึ้นของชุมชนในการมีส่วนร่วมสนับสนุนอย่างมีความหมายต่อการอภิปรายทางสังคมครั้งสำคัญต่างๆ ที่แพร่หลายอยู่ในวงสังคม; ในบางประเทศ บรรดาผู้นำและผู้นำทางความคิดซึ่งมานะพยายามที่จะจัดการกับความท้าทายซึ่งเผชิญหน้าสังคมของพวกเขาอยู่ กำลังแสดงความชื่นชมอย่างมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อมุมมองที่บาไฮนำเสนอ การมีส่วนร่วมสนับสนุนเหล่านี้เป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนถึงความหยั่งรู้ที่ได้มาจากการเปิดเผยธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ โดยใช้ประสบการณ์ที่สร้างขึ้นโดยศาสนิกชนทั่วโลก และมุ่งหมายที่จะยกระดับของการอภิปรายกันขึ้นไปให้พ้นจากความเผด็จร้อนและการโต้แย้งกันซึ่งมักจะกีดกันไม่ให้เกิดการอภิปรายทางสังคมของสังคมนั้นมีความเจริญก้าวหน้า ยิ่งไปกว่านั้นความคิดทั้งหลายและแนวทางในการให้เหตุผลซึ่งนำเสนอออกไปโดยบาไฮได้รับการเสริมแรงโดยการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือของพวกเขา ด้วยการมีความรู้สึกไวต่อความสำคัญของความกลมเกลียวกันและความไร้ประโยชน์ของความขัดแย้ง บรรดาสาวกของพระบาฮาอุลลาห์จึงแสวงหาที่จะปลูกฝังสภาวะที่จะเอื้ออำนวยอย่างที่สุดต่อการปรากฏโฉมขึ้นของความสามัคคีในสภาพแวดล้อมใดๆ ก็ตาม เรารู้สึกมีกำลังใจที่เห็นว่าศาสนิกชนทั้งหลายกำลังขยายความพยายามของพวกเขาในการเข้ามีส่วนร่วมในการอภิปรายทางสังคมต่างๆ ของสังคม โดยเฉพาะบรรดามิตรสหายที่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการอภิปรายทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับสันติภาพโดยตรงตามความสามารถทางวิชาชีพของพวกเขา

*

14. สำหรับบาไฮแล้ว การบรรลุสันติภาพไม่เพียงแต่จะเป็นความใฝ่ฝันที่พวกเขาเห็นพ้องด้วยหรือมิใช่เพียงแค่ว่าเป้าหมายซึ่งเสริมต่ออุดมการณ์อื่นของพวกเขาเท่านั้น แต่เป็นความหวังกังวลหลักอันสำคัญของพวกเขาเสมอมา ในสารฉบับที่สองที่พระอับดุลบาฮาทรงมีไปถึงองค์กรกลางเพื่อสันติภาพอันยั่งยืนซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเฮก พระองค์ทรงยืนยันว่า “ความปรารถนาในสันติภาพของเรานั้น มิได้เพียงก่อเกิดมาจากการใช้สติปัญญาเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของความเชื่อทางศาสนาและเป็นรากฐานสำคัญที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์ของศาสนาของพระเจ้า” พระองค์ทรงตั้งข้อสังเกตว่า

ในการที่สันติภาพจะเป็นจริงขึ้นในโลก การบอกให้ผู้คนทราบเกี่ยวกับความน่าสะพรึงกลัวของสงครามนั้นไม่เป็นการเพียงพอ:

ปัจจุบันประโยชน์ของสันติภาพสากลเป็นที่ตระหนักในท่ามกลางประชาชนทั้งหลาย และในทำนองเดียวกันผลอันร้ายแรงของสงครามก็เป็นที่ยึดเหนี่ยวและปรากฏแจ้งต่อทุกคน แต่ในเรื่องนี้ ความรู้เพียงอย่างเดียวที่ห่างไกลจากคำว่าเพียงพอ พลังอำนาจในการลงมือปฏิบัติให้เกิดผลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสถาปนาสันติภาพสากลขึ้นทั่วโลก

พระองค์ทรงกล่าวต่อไปว่า “เป็นความเชื่ออย่างมั่นคงของเราว่า พลังอำนาจในการลงมือปฏิบัติให้เกิดผลในความมานะพยายามอันใหญ่หลวงนี้ คือพลังอำนาจโน้มน้าวใจของพระวาทะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่แทรกซึมทุกสรรพสิ่ง และการรับรองทั้งหลายของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์”

15. ดังนั้น จึงเป็นที่แน่นอนว่า ไม่มีผู้ใดที่มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับสภาพของโลกจะสามารถละเว้นไปจากการเข้ามีส่วนสนับสนุนอย่างที่สุดของตนต่อความมานะพยายามนี้ และแสวงหาการรับรองเหล่านั้น—อันเป็นการรับรองซึ่งเราเองก็วิงวอนอย่างกระตือรือร้น ณ ธรณีประตูอันศักดิ์สิทธิ์ในนามของพวกท่าน เพื่อนที่รักทั้งหลาย: ความพยายามอย่างอุทิศตนที่พวกท่านและบรรดาผู้ให้ความร่วมมือทั้งหลายซึ่งมีความคิดแบบเดียวกันกำลังดำเนินการอยู่เพื่อสร้างชุมชนขึ้นบนพื้นฐานของหลักคำสอนทางธรรม เพื่อนำเอาหลักคำสอนเหล่านั้นมาใช้ในทางปฏิบัติให้เกิดความเจริญของสังคมของพวกท่าน และเพื่อนำเสนอความหยั่งรู้ที่เกิดขึ้นมา—เหล่านี้ย่อมเป็นหนทางที่แน่นอนที่สุดทั้งหลายที่ท่านสามารถเร่งรัดเพื่อไปสู่การบรรลุผลของสัญญาแห่งสันติภาพ

(ลงนาม) สภายุติธรรมแห่งสากล